

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2015/2016

BŘEZEN

Umíme komunikovat?

Malovaná angličtina

Nejcennější, co mám

Žijeme ve škole...

STALO SE

24.2. měli prvňáci preventivní program Veselé zoubky

29.2. vyjela 3.A na čtenářský program v knihovně v Českém Brodě

1.3. proběhla poslední Škola nanečisto

7.3. jel 1. a 3. ročník do Kolína do divadla na představení Čtyřlístek

8.3. nás čekal mobilní trilopark, program o pravěku, o paleontologii

9.3. Trapas nepřeziju - divadelní představení pro 4.A a 6. ročník v Kolínském divadle

11.3. proběhla dopravní teorie pro 4.A

16.3. skončil keramický kroužek pro dospělé

18.3. vyrazili naši turisté na rozhlednu v Kolíně

21.3. se konal preventivní program Zdravý životní styl (1. stupeň - Vítej na palubě, 2. stupeň Rozum v zastoupení)

23.3. jel soutěžit na okresní kolo fyzikální olympiády v Kolíně Marek Čejka z 8.A

24.3. máme velikonoční prázdniny!!!

25.3. je státní svátek

28.3. velikonoční pondělí

30.3. vyrazili někteří pátáci na matematickou soutěž do Kolína

STANE SE

1.4. si užije 1.-3. třída hudební program v haličce - Šel tudy, měl dudy

5.4. proběhne projekt pro 4.-7. třídu na téma Zdravá výživa

5.4. mají osmáci program Volba povolání

6.4. pojedou přihlášení žáci na Expedici Karakoram do lanového centra

8.4. mají žáci ředitelské volno, neboť se pedagogové školí

9.4. vyráží KMD na muzikál Fantom opery

13.4. si zabubnuje 2.B, 2.C, 4.A a 7.B

15.4. proběhnou jednotné pokusné ověřovací zkoušky na střední školy

18.-21.4. proběhnou Dny pro záchranu života (školení první pomoci pro všechny žáky)

20.4. vyrazí do Kolína na atletický čtyřboj starší žáci

21.4. je pedagogická rada

22.4. Den Země

22.4. proběhne 1. kolo přijímacího řízení na SŠ (do 30.4.)

25.4. se konají třídní schůzky, na 1. stupni podle třídních pedagogů, na 2. stupni od 15.30 v příslušných pracovnách

1. Foto z mobilního triloparku,
2. Vodojem v Kolíně - foto perokresby
od školních turistů a 3. Keramika pro dospělé
od M. Bílkové a B. Pavelkové

Žijeme ve škole...

Malý reportér

Děti ze školní družiny si zahrály na reportéry a současně prověřily, jak dobře znají děti z druhého stupně, paní učitelky a páni učitelé, vychovatelky, kuchařky i uklízečky kouřimské pamětihodnosti.

Anketou děti zjistily, že na tom se znalostmi nejsme úplně nejhůř. Všichni například známe kostel sv. Štěpána a zvonici, ale jména kouřim-ských zvonů (Štěpán a Marie) moc respondentů dohromady nedalo. Zjistily například, že nejméně známou památkou je pětiboká kaplička Panny Marie Pomocné i přesto, že

stojí hned vedle naší školy. Jméno této krásné památky znali jen dva dotazovaní 😊.

Dobrou zprávou ale je, že adresu školy znají všichni. Hra na reportéry se všem moc líbila, takže se děti těší, že si ji budou moci zase brzy zopakovat.

*Text a foto:
Renáta Vedralová*

Jak se dostat Hurvínkovi na zoubek

V prvních třídách se 24. 2. uskutečnil preventivní program VESELÉ ZOUBKY.

Žáci se seznámili hravou formou se základní péčí o svůj chrup. Dozvěděli se, jak zoubky fungují, k čemu je máme, jak rostou a mění se, co je zubní kaz.

Po projekci filmu „Jak se dostat Hurvínkovi na zoubek“ probraly paní učitelky se žáky zásady správné péče o zoubky, jak si zoubky čistit, proč navštěvovat zubního lékaře. V pracovním listu si pak děti vyzkoušely, co si zapamatovaly.

Na závěr žáci obdrželi samolepky a preventivní balíčky „Veselé zoubky.“

Text Blanka Komercová

Vtipy ze žákovských knížek:

- Jezdí nosem po lavici, aby to pískalo.
- Když jsem vašeho syna vyvolala k tabuli, opáčil mi: „Piš pět, svačím!“
- Byl přistižen ve školní jídelně, jak se líbá se spolužačkou – máme podezření na lásku.

Žijeme ve škole...

Mobilní trilopark

Víte, co znamemá mobilní trilopark? 8.3. k nám dorazil spolek nadšenců, kteří seznamují děti se životem před miliony let.

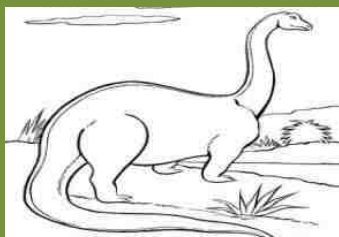
Jednohodinovým programem, který se konal v malé haličce, prošly postupně všechny třídy. Jak to probíhalo?

Nejprve jsme se rozdělili do tří skupin a pak každá šla na jedno stanoviště, na kterých se postupně vystřídali všichni. Mě zaujaly nejvíc fosílie, protože jsme se dozvěděli zajímavé informace a fosílie jsme si mohli vzít do ruky... Další stanoviště bylo určeno spíše pro mladší - mohli jsme si zkusit, co paleontolog dělá - vyhrabávali jsme kostru dinosaura a o dinosaurech jsme se dozvěděli nějaké zajímavosti. Na posledním stanovišti jsme si odlily malou sádrovou fosílii, kterou jsme si mohli odnést.

Márinka to vše komentuje: Prohlédli jsme si hodně zajímavých zkamenělin a ze sádry jsme si odlili odlitek a také jsme si očistili kostru dinosaura od nánosů písku a hlíny. Myslím, že jsem docela ráda, že už vymřeli.

A co na to vyhynulý dinosaur?

Jéžiš, zase se hrnou. To je rachotu, křiku a povídání. Nikdo nebere ohled na moje stáří! A zase mě budou lochtat těmi štětečky, kdyby jim alespoň dali větší, abych to měl za sebou. Au, to je můj ocásek, nešlapej, nemhlo. Já chci do krabice!

Text Kamča a Márinka, foto M. Bílková

- Hvězda, kterou vidíme večer na obloze, je Večernice. Ta, která svítí ještě za jitra, je Jitrnice.
 - Bibli dělíme na Starý a Nový záhon.
- „Mami, představ si, že jsem dostal jedničku z matiky!“ „Výborně, Pět'o, jsi šikovný kluk,“ chválí maminka syna. „Ne, mami, jen si to představ!“

Žijeme ve škole...

Harmonie Universalis

Co to je? Program o harmonii, štěstí, pozitivním myšlení, vyhýbání se závislosti na čemkoli. Pro 1. stupeň Vítejte na palubě, pro 2. Stupeň Rozum v zastoupení. Sice to zní zajímavě, ale tentokrát se moderátorům úplně nedařilo (ve škole byli už předloni s jiným, velmi pěkným programem), takže někomu se jejich povídání líbilo, někomu ne. O řečených tématech se muselo hodně přemýšlet, a tak vlastně s dětmi pak pracovali především pedagogové, kteří se snažili svým žákům obsah programu přiblížit.

Co si myslí o programu devátáci? Ptali jsme se, co jim přinesl a co je podle nich štěstí:

Pavel: Dozvěděli jsme se, co už dávno víme, tím pádem to moc zábava nebyla. Ale cílem asi bylo vysvětlit nám, že se máme na svět dívat pozitivně a máme líp využívat čas. Co je pro mě štěstí? Právě dobře využitý čas, šťastného dělá počítač, ale i přátelé.

Tereza: S těmi muži jsem nesouhlasila, tyto programy mě nudí a nemají pro mě cenu. Jen ztráta času. Co je pro mě štěstí? Lidi kolem mě. Peníze.

Míla: Očekával jsem víc, ne je vyprávění. Více informací. Co mě dělá šťastným? Sedmiměsíční vztah, to, že nejsem hloupý, že můžu na gymnázium, třeba pak na vysokou, šťastná rodina, přátelé.

Adéla: Nic mi to nedalo, nic jsem neočekávala. Štěstí je pro mě volno od školy, žádná buzerace, kamarádky.

Lenka: Ke konci se mi to líbilo víc. Nemám ráda rady do života od cizích lidí, čekám, dokud si to nezažiju sama. Že se štěstí nedá koupit, to je jasné. Záleží na nás, jaký si určíme cíl a jak se vše podaří. Štěstí je pro mě rodina a to, že docílím toho, co chci.

Katka: Přednáška se mi moc nelíbila, když to tak vezmu, v podstatě jsme se nic nového nedozvěděli, vlastně se musíme stále rozhodovat - buď a nebo. Štěstí pro mě je moje rodina, mí přátelé. Šťastná jsem v situaci, když jsem s lidmi, na kterých mi záleží. Chci v životě něčeho dosáhnout...

Aneta: Chytila jsem se věci, která mě dělá šťastnou - pomáhat zvířatům a opuštěným lidem. Chtěla bych se v budoucnu starat o psy.

Foto M. Bílková

Velikonoční tenisové klání bylo fajn

V pátek 18.3. proběhl ve školní haličce Velikonoční turnaj ve stolním tenise.

Byl opět speciální, a to v tom, že byl hraný tzv. "na čas." Vtip byl v tom, že soutěžící měli dvě minuty na rozehrání se soupeřem, potom si rozlosovali, kdo bude mít podání. V jednom momentě se spustily stopky, které neúprosně odpočítávaly 5 minut. V polovině si hráči měnili strany stolu, aby nebyl jeden ve výhodě. A tak to šlo zápas od zápasu. Vítěz byl ten, kdo měl více bodů. Například jedno utkání skončilo 24:15 jiné 36:4.

A jak to celé dopadlo? Zlaté vejce vybojoval Pavel z 9.B, stříbrné vejce Ondřej z 8.A a třetí byl s bronzovým vejcem Fanda ze 7.B. Bramborové vejce si odnesl Jarda (také ze 7.B) a páté a šesté místo - stále vejce, ale již bez barvy a chuti, se těšilo z přítomnosti Kryštofa a Ondry z 8.A. Všichni jmenovaní byli účastníky finálové skupiny a bojovali o místa nejvyšší.

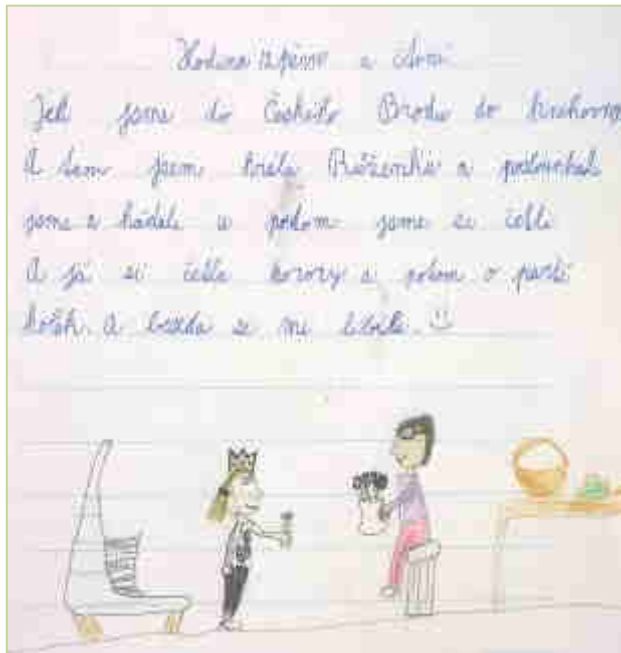
Všem účastníkům děkuji a přeji (nejen jim) veselé Velikonoce!

Text a foto M. Choutková

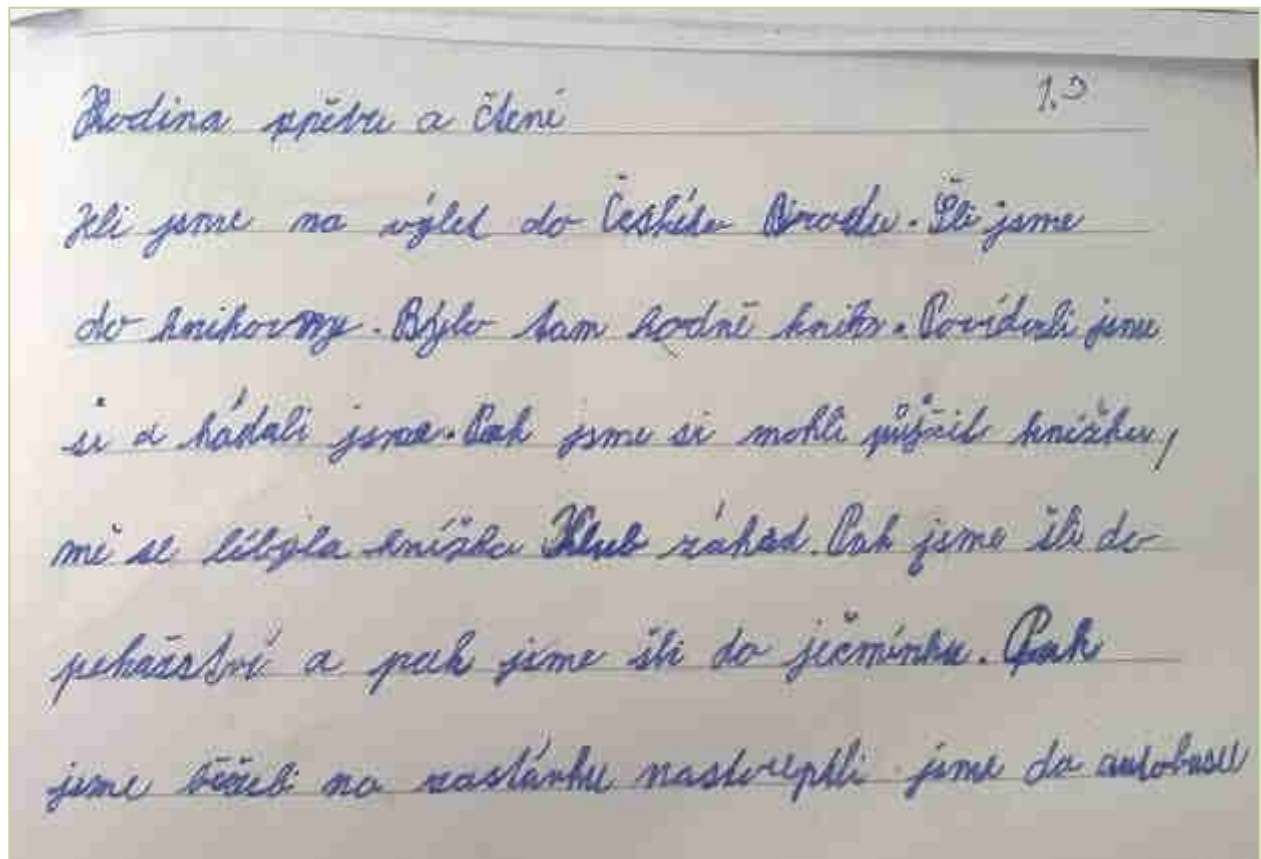
Žijeme ve škole...

Hodina zpěvu a čtení

Pěknou besedu k výročí
80. narozenin Zdeňka Svěráka
uspořádala Městská knihovna v Českém
Brodě.

Vyrazili na ni třetíáci.

- Jak se jmenuje období, při němž lidé na Aljašce hledali zlato ?
Zlatá bula sicilská!

- Jak se jmenuje slavný český básník a prozaik?
Jan Lucemburský!

- Nejmenovaný žák píše do testu:
Milý Ježíšku, přines mi pod stromeček mozek.

Žijeme ve škole...

Postavili jsme si MINECRAFT městečko

Kdo by neznal MINECRAFT? Je všude, všichni o něm mluví, všichni ho milují. Tak jsme na pár dní proměnili školní chodbu na MINECRAFT městečko a ocitli se tak v populární hře na vlastní kůži.

Telefonování bez mobilu

Pokračování mezinárodní soutěže Pohár vědy Rojko 2016 se věnovalo telefonování.

Telefonování jsme si mohli vyzkoušet ve druhém kole mezinárodní korespondenční soutěže Pohár vědy Rojko 2016.

telefonů, kdy jsme využili různé druhy a velikosti kelímků a stejně tak i odlišné druhy provázků. Vyzkoušeli jsme si také připojení více účastníků

Únorovým tématem bylo totiž dorozumívání na dálku. Měli jsme zjistit, jak se lidé dříve domlouvali bez využití moderních zařízení, a některý z těchto způsobů si také vyzkoušet. Abychom splnili úkol, vymysleli jsme si vlastní dorozumívací tabulku pro naši komunikaci a signalizovali jsme si věty dvěma praporky. Tento způsob rozhovoru jsme vyzkoušeli ve škole i venku na školní zahradě. Dalším úkolem bylo vyrobit telefonní přístroj na přenos hlasu, kde se zvuk přenáší provázkem. Podařilo se nám zhotovit a používat šest různých kelímkových

do hovoru. Vše jsme zapisovali do tabulek a porovnávali zjištěné údaje. Poznali jsme, že mokrá provázek vede lépe zvuk, že je nutné mít provázky napnuté a nesmí se ničeho dotýkat. Zvuk byl sice dunivější, protože ho pohltí provázek. Ale i tak jsme většinu zpráv rozuměli. Náš tým si měl také vyrobit své vlastní logo, které máme používat do konce soutěže.

*Za přírodovědný kroužek
Dana Polcerová*

Zajímáme se o svět okolo...

TROCHU BULVÁRU

Cameron Dallas

Tento článek bych ráda věnovala svojí kamarádce, protože Cam je její miláček. Ani se nedivím....

Tenhle americký krasavec se narodil 8.9.1994. Proslavil se jako internetový komik v roce 2013 na aplikaci Vine.

V tomto pokračuje, ale teď se z něj také stal herec. Cameron si zahrál hlavní roli ve filmu Expelled (2014) a v současnosti hraje ve slavné komedii Sousedi 2 (se Selenou Gomez, Zackem Efronem a Chloe Moretz). Jeho popularita roste čím dál více,

dokonce před pár dny vyhrál v soutěži Teen Choic Awards. Ano, to je ta soutěž, kde výherce odmění dávkou slizu a surfem. A teď to, na co jste, dámy, nejspíš čekaly... Je nezadaný! Takže šupky na letadlo do LA (kde Cameron žije), hod'te něco pěkného na sebe a zkuste svoje štěstí!

Podle internetu Švarcka

Ludvík Svoboda

Do československých dějin patří i řada osobností, které třeba jen na čas výrazně zasáhly do dějin země. Takovou osobou byl i Ludvík Svoboda, který prošel oběma světovými válkami a stál v čele Československa v letech 1968-1975.

Ludvík Svoboda se narodil v Hrozatíně (to je na Moravě) v roce 1895 do sedlácké rodiny. V roce 1915 byl i se svým bratrem z prvního manželství matky povolán do války bojovat za Rakousko-Uhersko na východní frontě (Ludvík na ruskou a

jeho bratr na srbskou frontu), konkrétně k 81. pěšímu pluku. Rok po tom se přidal k československým legiím, na jejichž straně bojoval v několika slavných bitvách - třeba u Zborova (na náměstí v Kouřimi můžeme najít urnu, nad kterou je nápis "Prst' z bojiště Zborovského"). Po první světové válce se vrátil zpět na svůj rodný statek. Během meziválečného období získal jako voják nejednu hodnost, oženil se a v roce 1937 byl před 2. světovou válkou pověřen přípravou mobilizace. Za druhé světové

války velel v Sovětském Svazu organizování československé jednotky, která bojovala proti Němcům. Byla založena v Buzuluku. V roce 1943 byl Svoboda povýšen na plukovníka. Téhož roku velel této jednotce ve vyhrané bitvě u Sokolova, ta se stala jeho nejslavnější bitvou. V dubnu 1945 byl Ludvík Svoboda jmenován prezidentem Benešem do funkce ministra obrany. V listopadu 1948 vstoupil do komunistické strany, ale v následujících letech byl v době komunistických čistek odvolán z různých funkcí, ba dokonce zatčen. V roce 1968 se stal prezidentem, nastává období normalizace,

upevňování vlivu komunistů po uvolnění v šedesátých letech. V druhém volebním období musel odstoupit ze zdravotních důvodů. Zbytek života (zemřel v roce 1979) dožil v Praze.

*Zpracoval Marek,
na 2. fotografii L.Svoboda
před jednotkou v Buzuluku*

Zajímáme se o svět okolo...

Carmen - muzikál, který bere dech

S rodinou chodíme do divadla často. Vždy se mi to samozřejmě moc líbilo, ale tohle bylo úžasné.

Příběh Carmen je o krásné cikánce, která dokázala svou krásou a šarmem okouzlit každého muže, čímž způsobila zmatek ve městě, protože okouzila i ty zadané. A jedním z nich byl zrovna Josué, který byl zasnouben se svou dívkou Katarínou. A vše se komplikuje. Hlavní roli (Carmen) hrála Lucie Bílá, která podala naprosto geniální pěvecký i herecký výkon. Co mě ještě ohromilo, byly kulisy - živí tygři v kleci, cirkus, který

vedl až do hloubky divadla a na podiu byl najednou neuvěřitelně velký prostor, nebo jezírko, které se nejdříve tvářilo jenom „jako“ jezírko, ale když do něj jeden z herců při bitce spadl, zjistili jsme, že voda, která v jezírku byla, mu sahala až po kolena. Představení Carmen bylo zkrátka nejlepší, co jsem zatím viděla, a jestli někdo z vás plánuje vyrazit do divadla, doporučuji právě Carmen.

Márinka, foto z internetu

Malí tanečníci bodují

Sportovní úspěchy našich žáků vždy potěší.

Dne 20.2.2016 se v Pečkách konala taneční soutěž Let's dance pro radost. Vše organizoval a zároveň byl i hostitel pan Petr Svěcený - učitel tance v Pečkách a okolí. Zúčastnily se taneční školy z Chlumce nad Cidlinou, Kolína, Kutné Hory, Broumova, Rychnova nad Kněžnou a Peček. Závodilo se ve čtyřech kategoriích. Tančil se waltz, polka, cha-cha a jive. V kategorii Z1 se do semifinále a finále probojoval pár Klára Vaňkovská z 2.C a Marek Pazderka z 2.B. Po těžkém boji získali krásné druhé místo. V

kategorii D1 získali třetí místo. Odměnou za tuto námahu byly medaile, květiny a sladkosti.

Text a foto J. Miksová

Rybářská výstava v Praze

Výstava se konala v areálu PVA Expo Praha - Letňany. Letos už to byl 7. ročník a probíhala od 11. - 14. 2. 2016. Já jsem tam byla s tátou v sobotu třináctého.

V areálu PVA Letňany jsou tři haly. Jedna výstavní a dvě prodejní. Na výstavě bylo možné koupit veškeré vybavení, které rybář potřebuje: pruty, navijáky, vlasce, návnady, podběráky, oblečení, polštáře, stany, lehátka, křesla, ale i čluny a šlapací kajaky. Konaly se zde i různé přednášky na rybářské téma. Největší zájem byl o přednášky Jakuba Vágnera, který zde vystavoval neobvyklé suvenýry ze svých rybářských výprav po světě. Moc se mi na výstavě líbilo a doporučuji každému rybáři, aby se na ni příští rok vydal !

Velma Eva Kůsová 4.B

Zajímáme se o svět okolo...

7 důvodů proč navštívit Šumavu

Šumava je nádherné místo a určitě byste ji neměli vynechat při cestování. Po celý rok je totiž velmi atraktivní.

1. Lipno

Určitě nevynechejte naši největší nádrž i její okolí. V létě byste mohli na zdejší velkou lanovou dráhu - stezku v korunách stromů a v zimě do Ski areálu Lipno.

2. Boubínský prales

Navštivte nejzachovalejší prales u nás! Vedou tudy různé stezky, kterými celý prales projdete. Charakteristické jsou kořeny, které se rozvětvují nad zemí. Do nitra se však nedostanete.

3. Kašperské hory

Leží uprostřed Šumavy s královským hradem Kašperk, který založil Karel IV.

4. Sklářská huť Vimperk

Tady si můžete vyfouknout vlastní sklenici nebo vázu! Místní sklář pan Kozel dělal zakázku pro švédskou královskou rodinu!

5. Vimperk

Město je ale taky atraktivní. Můžete tady najít zámek, městské opevnění, nebo minipivovar, ve kterém si můžete koupit i nějaké to tradiční pivo pro rodiče.

6. Šumavská jezera

Prohlédnete si jezero Laka, Černé nebo Čertovo jezero. Laka je zajímavá díky rašeliništím, Černé je největší a Čertovo je plné plovoucích ostrůvků.

7. Prachatice

Navštivte Muzeum českých loutek a cirkusu, projděte velmi krásné centrum města, a to zejména Dolní bránu, náměstí nebo kostel sv. Jakuba Většího.

Tak hezký pobyt!

Text a foto Jonáš

Zajímáme se o svět okolo...

Komunikujeme??? Jak?

Určitě jste slyšeli větu - zase sedíš na fb, nech ten mobil chvíli na pokoji, jdi ven, povídej si s lidmi osobně a podobně.

„Můžeš už vypnout ten mobil?!“
„Mami! Ted' opravdu ne.“

Tenhle rozhovor vedou dospívající děti se svými rodiči docela často. Já osobně každý den. Rodiče ale nechápou, že někdy „ten mobil“ odložit nelze, jelikož už je většina na něm zcela závislá. No... vlastně ne úplně na věci mobil. Když z něj vyndáme baterku nebo jinou součástku, bez které nefunguje, nemáme o něj zájem. Vhodnější je spíše závislí na mobilní komunikaci. Anebo na komunikaci na sociálních sítích. Facebook, Twitter, Instagram, Snapchat... Známe, že? Asi každý se minimálně jednou denně podívá na „fejs“. To je ještě v pořádku, ale když na sociální síti trávíme většinu času, už to v pořádku není. Dokonce to může být špatné. Ted' nemluvím o riziku toho, že nevíme, kdo je na druhé straně, že nás může dotýčný otravovat. To je skoro minulost. Existují už totiž tlačítka blokovat. Já vidím větší problém. Už se přestáváme umět bavit z očí do očí. Samozřejmě je jednodušší napsat svůj názor někomu přes internet, pak

internet vypnout a více to neřešit. Ale když se už od mládí budeme učit jen tento styl komunikace, dokážeme se pak bavit normálně? Dokážeme navazovat vztahy? V nedávné době jsem si všimla něčeho, co mě docela šokovalo. Mladý pár seděl v restauraci. To je normální, ale co mi normální nepřišlo, bylo, že ta holka nepřetržitě s někým chatovala přes mobil. Celou tu dobu. A to jí bylo tak dvacet, takže se k Facebooku dostala ještě docela nedávno. Přesto už asi zapoměla komunikovat. A ten kluk tam seděl jako trouba a čekal.

Malé děti jsou ohrožené ještě víc

A co malé děti? Ty už na mobilu, počítači, tabletu vyrůstají. Dokonce nemají vzor, který by to zvrátil. Jak používat tyto věci, se učíme i ve škole. Přežije společnost za těchto podmínek? Já se pádu společnosti nejspíš nedožiju, ale je jasné, že nevyhnutelně musí nastat. Protože tahle lavina, kterou nikdo moc neřeší, už za pár let zastavit nepůjde. Šla by zastavit vůbec ted'? Těžko říct...
Švarcka

Mobily jsou velice šikovné věci, člověk je určitě využije, naše generace je na mobilech povětšinou závislá. Jste s někým venku, on je na mobilu, sedíte ve škole, půlka třídy kouká do mobilu, jdete po městě, kolem vás chodí samí lidé, kteří mají buď zacpané uši sluchátky, nebo t'ukají na mobil. Myslím, že tenhle vynález způsobuje spolu s počítačem i to, že s nadváhou v ČR bojuje 15% dětí a každé desáté české dítě je obézní (3x více než v roce 1991). Což si myslím, že je opravdu dost. Tím, co tu píšu, nechci říct, že já na mobilu čas netrávím, jsem na něm často, když nemám, co dělat. A to nejhorší je, že na něm vlastně jsem, i když mám co dělat. Dokonce jsem si dala na rok 2016 předsevzetí, že to omezím, a taky, že to omezují. Na závěr bych jen napsala, že z mého pohledu jsou pro nás mobily důležité, ale i škodlivé.
Dominika Štěpničková, 8. B

Jde to těžko, ale umím si život užít i bez mobilu

Když si vezmete společnost ted' a před dvaceti lety, je to neporovnatelné, všechny ty nové technologie. Pro nás je samozřejmost mít mobil pořád při ruce a moct ho používat, kdy se nám zachce. Ale co kdyby mobily nikdo nevymyslel? Myslíte si, že bychom se nudili, když bychom nehráli své oblíbené hry? Já si tedy myslím, že ne! Naopak! Když bychom si nemohli psát přes messenger nebo jiné aplikace, nezbyvalo by nám nic jiného, než jít ven s kamarády a

všechno si říct „naživo“. A myslím, že u toho se určitě mnohem více zasmějete, než když byste si psali přes mobil. A navíc se lépe seznámíte. Ale v téhle době je zvykem říkat si vše prostřednictvím internetu. Třeba jsem zatím neslyšela někoho, kdo by své vyhraněné názory řekl druhému do očí (ať už špatně, nebo dobře). Všichni se schováváme za obrazovku, od které očekáváme, že zamaskuje všechnu tu nervozitu. Na tohle si většina z nás zvykla a svůj mobil někteří opravdu nepustí z dohledu. A nedej bože, když má baterka jen jedno procento! Zběsile hledáme nabíječku, aby se nám mobil nevybil úplně, protože by

se např. nestačil poslat status na facebook. Zkusili jste být někdy bez mobilu? Já ano. Je to super pocit. Najednou jste sami sebou, na nic si nehrajete a to, co děláte, není jen virtuální, ale opravdové. Mobily nás zkrátka ovlivňují na

každém kroku, aniž bychom si to uvědomovali. Myslíte, že tohle „mobilování“ má někde v budoucnu svůj konec?

Kamča

Zajímáme se o svět okolo...

Proč nás nikdo nechápe?! aneb Babi, tady máš vysvětlivky!

Po pravdě řečeno, mladá generace komunikuje dost neobvykle, starší generace jí často nerozumí, tak se od mladých učí. Taky píšete svým maminkám a babičkám zkratkovitě???

Jednou jsem babičce napsala, aby pro mě rychle přijela, protože mi ujel autobus a že potom ještě potřebuji do divadla a že dost nestíhám. Samozřejmě jsem to napsala ve zkratkách, protože jsem to potřebovala napsat co nejrychleji. Ale když mi přišlo několik zpráv od babičky zpátky, že nerozumí slovu Mmnt, Prč, Pls, Ptm, Jj, tak jsem jí radši zavolala. Zjistila jsem, že by bylo rychlejší jí zavolat rovnou. Babi, tady máš vysvětlivky!!!

Jj	Jo, jo, jo.	Wtf	Co to sakra je?!	Njn	No jo, no
OMG	Ó můj bože!	Btw	Mimochodem	Pls	Prosím
NWM	Nevím	PT	Pití, škoda	Tj	To jo
WTF?	Co to je?	MS	Máš čas?	Tjn	To jo, no
KŘM	Kouřím	Lol	☺ smích	Mmnt	Moment
KL	Kolín	Nn	Ne ne	Nmz	Nemáš zač
PRH	Praha	Srr	Promiň	Mz	Máš zač
Bff	Nejlepší kamarádi navždy	Prč	Proč?	Jk	Jak
KZV	Knedlo, zelo, vepřo	Jksm	Jak se máš?	J	Jo
ZD	Zahrada, zedník	Ptm	Potom	N	Ne

Kniha Já, JůTuber vypráví o klukovi jménem Středa (nemá rád středy), který se svým nejlepším kamarádem Holubem točí videa na You Tube a oba se stávají slavnými Jů Tubery. Kdo je vlastně Jů Tuber? To je člověk, co natáčí vlastní videa jakékoli typu na YT, vystupuje v nich. Středovi je 14 let a tihle dva kamarádi začali natáčet videa, ve kterých napodobovali slavné postavy, a rozhodli se, že jedno video publikují na YT. Video mělo hodně kladných ohlasů a velkou sledovanost, a tak se stali slavnými. Nejenže kniha vypráví příběh, ale postupně nás naučí nějaká slova, která se na YT používají. V druhé půlce knihy se píše i o dalších Jů Tuberech. Teď v březnu 2016 vyšel druhý díl, který jsem ještě nezačal číst.

Nehete

A jak si hrají Jů Tubeři s češtinou???

JJ = jojo	TTJ = tak to jo	ASAP = As Soon As Possible (jakmile to bude možný)
NN / EE = nene	TTPJ = tak to potom jo	4U = For You (pro tebe)
O5 = opět	MMNT = moment	BFF = Best Friend Foreven
Z5 = zpět	NWM = nevím	IMYA = I'm Missing You Already
PP = pa pa	OMG = ó můj bože (proboha) / ohřej mi guláš	GN = Good Night (brou noc)
NZ = není zač	OMFG = ohřej mi fazolový guláš	LOL = ☺ fakt hodně se směju
PLS = Please (prosím)	UPA SUPA = úplně super	ROFL = válím se smíchy
THX = Thanks (dík)		

- Plynoměr nám ukazuje, jak plyne čas
- Anténa - tak se jmenovala řecká bohyně moudrosti
- Bibli dělíme na starý a nový záhon.

Myslíme si...

Jak se změnila čeština?

Čeština se neustále mění. V době národního obrození vytvořili jazykovědci (J. Dobrovský, J. Jungmann...) spisovnou podobu češtiny na základě její zastaralé podoby z 15. – 16. století místo z jazyka 19. století, kterým se v té době mluvilo mezi obyčejnými lidmi. Proto se spisovný jazyk poměrně dost liší od nespisovného jazyka.

Po 2. světové válce nespisovná, tzv. obecná čeština pronikla i do médií a jejich vlivem se rozšiřovala po celém území a začala rychle vytlačovat různá nářečí (jazyk, který se liší podle místa).

Některá zastaralá středočeská slova jsou opravdu zvláštní, víte například, co jsou to **hochštíblata**, **čumbrky**, **klouzáky** nebo **drabáni**? Hochštíblata jsou holinky, čumbrky plody lopuchu, klouzáky knedlíky a drabáni děti.

A jaký je rozdíl mezi slovy v obecné češtině a ve spisovné češtině? Podívejte se na některé příklady:

Velice specifická je koncovka **-ej (mladej, línej)**, která se používá místo **-ý**. Další kuriozitou je také přivlastňování neživým předmětům (**bobkův list, vanilkův cukr**). Vůbec některé koncovky jsou jinak. Pak vznikne třeba věta: **Ty seš hodnej, žes mi dal pět husejch** (místo hus) a **Viděli jsme vojáci** (místo vojáky).

Občas píšeme špatně diakritiku (háčky, čárky)- **Štěpán** místo Štěpán. **Antoňin** místo Antonín.

U množného čísla se někdy dává místo **y- i. Svátki, roki**. (*To by někteří ocenili*)

U přídavných jmen je charakteristická koncovka **-eho. Stareho, bíleho** nebo **zleho**.

U řadových číslovek se většinou používá koncovka **-om - jednom, druhom, dvanáctom** atd.

Víte, jak se řekne v Čechách čmelák???

Dnes se vyskytují pozůstatky středočeského nářečí pouze na Vožicku, Ledčsku, ojedinele na Kolínsku, Mladoboleslavsku nebo na Příbramsku.

Ale obecná čeština, která mu je nejvíce podobná, se běžně používá na celém území Čech. Kde se ještě stále udržuje další nářečí? Částečně např. v jižních a východních Čechách, hlavně však na Moravě. Nicméně se nářečí používají čím dál méně a s nimi zanikají i ta výjimečná slova.

Jonáš

Myslíme si...

Ale vždyť my mluvit umíme!!!

Příběh na jedno písmeno

Simonův statek

Stojí se sýpkou starý statek. Statek Sychrov. Selka Sára sklízí stůl. Sedlák sedí sám se Simonem, sosajíce saké. Slast! Selka stříhla sako sedlákovi. Svatava sejde se Světlanou spěšně schody. Svině se selaty stvoří svinčik. Selka sklízí seno, sedlák se sesype se saké. Selka svalila sudy. Suky shoří se sírou. Simon sebere selce suroviny. Světlana sleje smetanu. Sedlák sobecky sní selčin salát. Stmívá se. Selka, Svatava, Simon, sedlák se Světlanou spí. Svítí sluníčko. Statek snídá. Svatava salát, Simon sádlo se solí, selka salám, Světlana sýr, sedlák sekanou. Selka se salámem slintá. Svatava saje sedlákovo saké. Selka sklízí sedlákovo smetí. Simon seje. Svatava sejde schody. Svině se selaty sedí. Stmívá se. Selka sebou sekne. Spí. Simon sklízí statek.

Smolná středa. Sedlák seče se selkou. Simon se se Svatavou smějí statku. Svině selatům sežerou salám. Sedlák si smáčí sako. Smrdí, stydí se. Smrtka se směje sedlákovi a selce.

Srpen, seno! Sedlák se Simonem shrabává seno. Slepice se slétly. Slabý Simonův syn skopl slepici se slámy. Selka se soudí. Sychrovská soudní síň soudí sedláka se selkou. Sedlák sklídlil smůlu. Simon staví svou sluj stále sám se Svatavou. Svině sežrala se slepicemi Simonovi svačinu. Sedlák se sesype smíchy. Selka smrká. Společenstvo sychrovské spí. Smrtka se sípavě směje. Sekne sedláka. Simon se stane sedlákem. Sláva!

Jonáš

Prášek

Pan Prášek pálil pálenku. Pálenka popálila panu Práškovu paži. Potřeboval prášek. Povolal Pepíka: „Pepíku, potřebuji prášek!“ Pepík pelášil pro prášek. Prohledával prodejny, přitom potkal Pavla. „Pavle, pátrej po prášku!“ povídal Pepík. Pavel prohledal prodejnu, přinesl Persil. „Prací prášek pomůže!“ povídá Pavel. Pepík praví: „Pavle, průšvih, pracím práškem pereme prádlo. Potřebujeme paralen! Pana Práška pálí paže.“ Podal Pavlovi padesát pětikorun. Pokračovali v pátrání po paralenu. Pátrání po paralenu proběhlo pozitivně. Přikoupili patery ponožky. Pavel platil padesáti pětikorunami. Popadli paralen, ponožky, pádili panu Práškovu podat paralen. Pan Prášek polkl piluli, pak povídá Pepíkovi: „Paralen pomáhá proti přehřátí. Pálící paži pomůže pomazání.“ „Pane Prášku, přineseme pomazání.“ povídá Pepík. Peláší pryč. Proto pana Práška pálí paže pořád.

Eliška Mejzlíková 7.A

Rychlá komunikace podporuje netrpělivost

Komunikace se stále vyvíjí, ale vyvíjí se dobře? Například mobily, neustále se „vylepšují“, ale je to správně? Napadá mě spousta otázek. Třeba proč většina dospělých tyto novinky odsuzuje. Protože to nezažili tak jako naše generace? Proč se nepracuje na bezpečnějších obrazovkách, když se ví, jak to škodí zdraví?

Komunikační technologie se stále zlepšují, ale zaniká tím přímé mluvení s ostatními. Když se člověk bojí něco říct, jednoduše to druhému napíše, raději než aby si s ním promluvil. Už tak se stydíme něco říct a za pár let se na sebe budeme bát i podívat, jestli nás ta všechna technika do té doby nezruinuje. Samozřejmě mobil šetří čas, protože když někdo něco bude potřebovat narychlo sehnat, může si zavolat přátelům, a oni mu to půjčí téměř okamžitě. Když se potřebujeme spojit s někým, kdo bydlí hrozně daleko, a dopisem by to trvalo věčnost, prostě sedne k počítači a napíše e-mail.

To spěje i k tomu, že jsou lidé stále netrpělivější, chtějí mít vše hned a nezajímá je, že na to ten druhý nemá čas, protože oni to prostě potřebují hned.

Někdy mě napadá, že kdyby došla elektřina, všichni ti závisláci by se asi zbláznili, protože by nevěděli, co mají dělat ve svém volném čase. Třeba by se z nich najednou vyklubali úplní géniové, protože by prostě měli čas na to, co je baví.

Tyto technické novinky nám přinášejí spousta zajímavých věcí, ale člověk by se měl zamyslet, jestli to náhodou s těmi vymoženostmi už nepřeháníme! Aby se z nás nakonec zase nestaly opice

Michaela Švorbová 9.B

Myslíme si...

Nejcennější, co mám

O tomto tématu přemýšleli, diskutovali a psali osmáci. A psali pěkně.

Už jste se někdy zamysleli nad tím, jaké by to bylo být sám? Bez přátel a bez rodiny? Samozřejmě si to každý z nás alespoň jednou přál. Ale přemýšleli jste už někdy nad tím, kdybychom svoje lidi okolo neměli? Někdy i jenom pomýšlení, že mě za zády někdo hlídá, je nepříjemné. Každý chce někdy být sám a jednat za sebe. Ale když spadnete na úplné dno, rodina je první, kdo vám přispěchá na pomoc. Někdy jsem děti bez domova litoval, nebo jim i záviděl. Ale v tu chvíli jsem si neuvědomoval, že jim nemám co závidět. Mám přesně to, co si oni přejí ze všeho nejvíc. Milující rodinu, která si o mě dělá starosti a stojí za mnou za každých okolností. Nedokázal bych si představit život bez přísnosti, laskavosti a citlivosti mé mámy. Nebo třeba bez zlobení a provokování mých sourozenců a ani bez moudrých rad mých prarodičů, kteří mi promlouvají do duše. Svě rodiny si moc vážím a za nic bych ji nevyměnil.

Richard Dostál 8.B

Co je tím nejcennějším, co v životě máme? Každý si v duchu položte tuto otázku. Jak byste na ni odpověděli vy? Možná jste si všimli, že píš

v množném čísle. Je to proto, že píšu za všechny z nás, to nejcennější máme totiž společné. Kdybych dostal tuhle otázku před devíti lety, nejspíš bych odpověděl, že auto na dálkové ovládání. Vskutku, to auto pro mě bylo v té době velmi důležité. Bylo to auto, které jsem miloval. Ale bylo to opravdu to nejcennější, co jsem měl? O pár let později bych odpověděl, že máma, a vlastně bych měl skoro pravdu. Máma nám to, co je nejcennější, totiž darovala. Je to život. Myslím, že s tímto tvrzením a přesvědčením vydržím hodně dlouho, alespoň do dob, kdy začnu přemýšlet o tom, zda není cennější smrt. Ale to je zase otázka, kterou nedokázali zodpovědět vědci z celého světa, a nedokážu to ani já. O smrti se ví jen málo, pouze to, že smrtí končí jeden život. A proto si stojím za tím, že alespoň do dob, kdy vědci definitivně určí, co je po tomto životě čili po smrti, je pro nás nejdůležitější věc to, čemu říkáme život. Bohužel, mnozí z nás si to neuvědomují. Někteří si svůj život zkracují a ukončují dobrovolně, někteří ho celý stráví v různých závislostech. Když už jsme dostali tak cenný dar, tuto nejcennější věc, kterou máme, je potřeba ho prožít s další cennou věcí,

kteřou naše rasa dostala. S rozumem, s lidským rozumem.

Honza Bug 8.A

Rád bych napsal o tom, co je pro mě nejcennější. Napadá mě, že jsou to věci, na kterých nám záleží

a které nechceme nikdy ztratit. Jedna z nejdůležitějších věcí je rodina. Proč rodina? Dává mi pocit bezpečí, členům rodiny se můžu svěřit, pomáhá mi při řešení mých problémů. Pak už na ně nejsem sám. V rodině mám povzbuzení, lásku a je v ní sranda (třeba, když jsem čekal s bráchou Kubou na rychlík a přijel místo toho motoráček).

Ještě bych chtěl připomenout, že další nejcennější, co mám, je život. Ne všem to dochází a berou si ho. Tím sice ukončí své trápení, ale nemyslí na to, jak se budou trápit ostatní. Proč myslí jen na sebe? Život je jen jeden, můžeme prožívat krásu světa. Vlastně téma rodina a život je propojené. Protože v rodině život získáváme a život bez rodiny si nedokážu představit.

Možná mají ostatní jiné nejcennější věci, ale pro mě je rodina a život nejvzácnější.

Ondřej Sněžík 8.A

- Zavolá si otec syna a chce vidět jeho žákovskou knížku. Syn ji nevolky vytáhne z tašky, otec ji otevře a lezou mu oči z důlků, nad tím nadělením, jedna koule vedle druhé. „Co ti na to mám říct, synu?“ ptá se rezignovaně otec. „No tati, aspoň vidíš, že nepodvádím!“

Myslíme si...

At' žije běhací učitelka

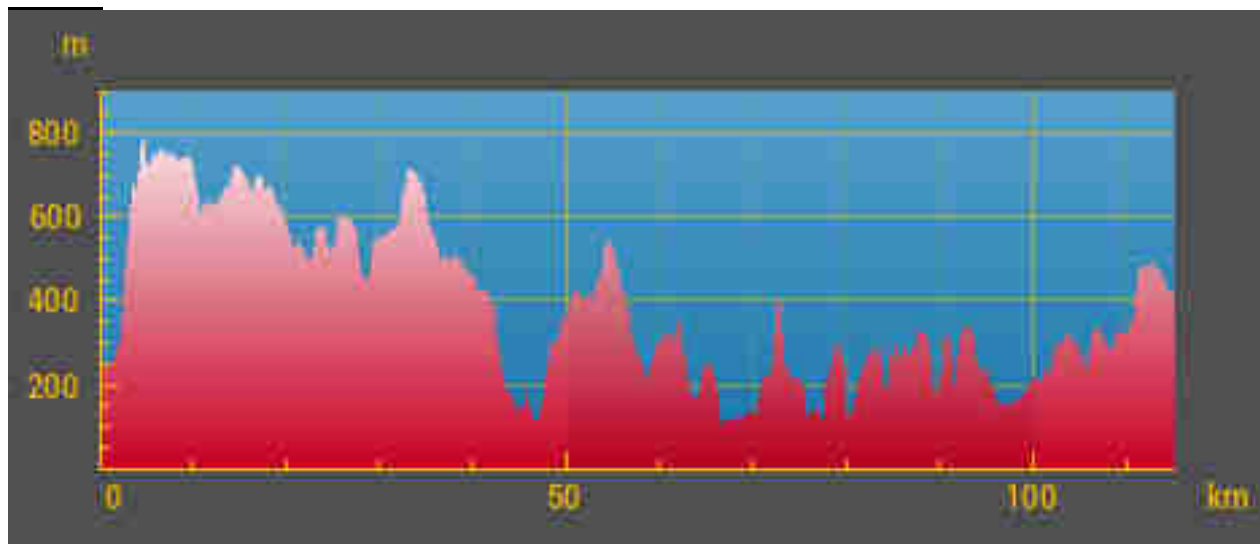
Paní učitelka Hampejsová "jede", nebo spíš běhá. Stále více, častěji a stále lépe. Je velmi soutěživá, takže se účastní různých běžeckých závodů. Ale to vše už naši čtenáři vědí. Tento měsíc přišlo jarní počasí a běžci vyrazili do terénu. Umíte si představit, že někdo zcela lehce uběhne trasu, na které žáci sotva funí, 100 krát? Vzpomeňte si na běhací hodinu tělocviku, 1000m je pro leckoho šíleně dlouhá trasa. A paní učitelka dá víc jak 100 000 metrů najednou!!! Pochopitelně jsme chtěli vědět podrobnosti:

Když jste běžela poprvé (B7 v roce 2013), pamatujeme si, že jste nemohla po závodě pořádně chodit. Dnes máte za sebou více než 100 km a běháte čile po škole. Jak je to možné?

Na můj první závod jsem trénovala jen 6 týdnů. To je děsně málo na tak náročný běh. Bylo to znát, bolelo mě celé tělo několik dní, možná i týdnů. Čím více běhám, tím lépe velké vzdálenosti zvládám a tělo se rychleji zotavuje, prostě si muselo na zátěž zvyknout.

Váš poslední velikonoční úspěch je úžasný, mohla byste nám přiblížit závod, kde se běželo, jakým terénem...

Závod začal v severočeské Krupce, běželo se z Krušných hor přes skály Saského Švýcarska do Šluknovského výběžku. Cíl byl v Mikulášovicích. Prostě nádherný kraj (Tisá - Děčínský Sněžník - Gr. Zschirnstein - Lilienstein - Bastei....), místo, které miluji, nejen proto, že jsem zde vyrostla (v Děčíně).

Kolik jste uběhla kilometrů, za jak dlouho?

Závod byl dlouhý 115 km, převýšení 4400m+, můj čas 20:26 hod (neskutečné, 115 km!, to je do Prahy a zpátky, ale ne rovinkou, do šíleného kopce nahoru a zase dolů...pozn. redakce).

Na grafu je právě náš terén, kudy jsme běželi.

Myslíme si...

Jak jste dopadla? Jaká byla konkurence?

Jsem velmi spokojená, byla jsem první žena v cíli. Na druhou jsem měla náskok skoro 2 hodiny. Celkově jsem se svým běžeckým partnerem byla na 11. místě. Doběhlo jen 53 lidí, někdo to vzdal po cestě, bohužel i můj bratr kvůli zranění, někdo si to rozmyslel už na startu a šel (trasa se dá i jít) kratší trasu. Počasí nám bohužel moc neprálo. Vybíhali jsme v 21.00 v pátek. Celou noc až do sobotního poledne pořád mrholilo. Vzhledem k tomu, že v této oblasti celý týden pršelo, jsme běželi téměř celý závod v bahně.

Mezi ženami bohužel chyběla slavná jména, ale to je jejich chyba, no ne? 😊

Víte, jaký byl nejmladší a nejstarší závodník?

Nejmladšímu závodníku bylo 18 let, nejstaršímu 67, byli dva a oba doběhli do cíle. Celkovému vítězi je devatenáct, s tím jsem se fotila.

Jak probíhá zázemí takovéto akce? Jíte během závodu? Co? Co pijete?

Zázemí je úplně luxusní! Na trase je několik kontrol s občerstvením, některé jsou tajné. Někdy je v restauraci polévka, většinou ale někde v terénu stojí auto. Zde se můžete napít vody, čaje, coly, dokonce i piva (po tom už bych se nerozběhla, to je spíš pro ty chodce 😊).

K jídlu je ovoce, chleba se salámem a sýrem a vždy něco sladkého. Ačkoliv mám vždy s sebou spoustu gelů a tyčinek, dávám přednost sladkému. Neodolala jsem větrníku nebo domácím koblihám. Prostě mi to chutná víc než nějaká chemie v tubě.

Máte profesionální oblečení? Existuje vůbec něco takového?

Nejdůležitější jsou boty. Vyběhla jsem v goretexech s tím, že je po cestě přezuju, jelikož jsou dost tvrdé. Ale protože bylo po celou dobu pořád bahno, nechtěla jsem si své pohodlné botky zamazat a potom už jsem neměla sílu je přezout. Přesto jsem neměla jediný puchýř. Potom je důležité funkční prádlo, které odvádí pot od těla, a samozřejmě nepromokavá lehká bunda, kvůli deštivému počasí.

Jaké máte "běhací" plány na tento rok, na prázdniny?

Plány mám velké, kalendář téměř plný. Manžel to ještě neví, to bude asi zle 😊!

Plánuji běhat hlavně v terénu, za 3 týdny Ještěd Skyrace, zde bude celá česká skyrunningová špička (já budu ráda, když se doplazím do cíle 😊), potom Perun Skymarathon, Lysohorský čtyřlístek... jsou to závody od 20 do 70 km s velkým převýšením. Poběžím také závod Vltava run, což je štafetový závod pro dvanáctičlenné týmy podél Vltavy ze Šumavy až do Prahy – 360 km!

Umíte si představit, co byste dělala, kdybyste nemohla běhat?

No, asi bych si musela najít jinou zábavu. Dokážu si představit jízdu na kole, kolečkových bruslích, ono by se určitě něco našlo.

Co vám běh přináší?

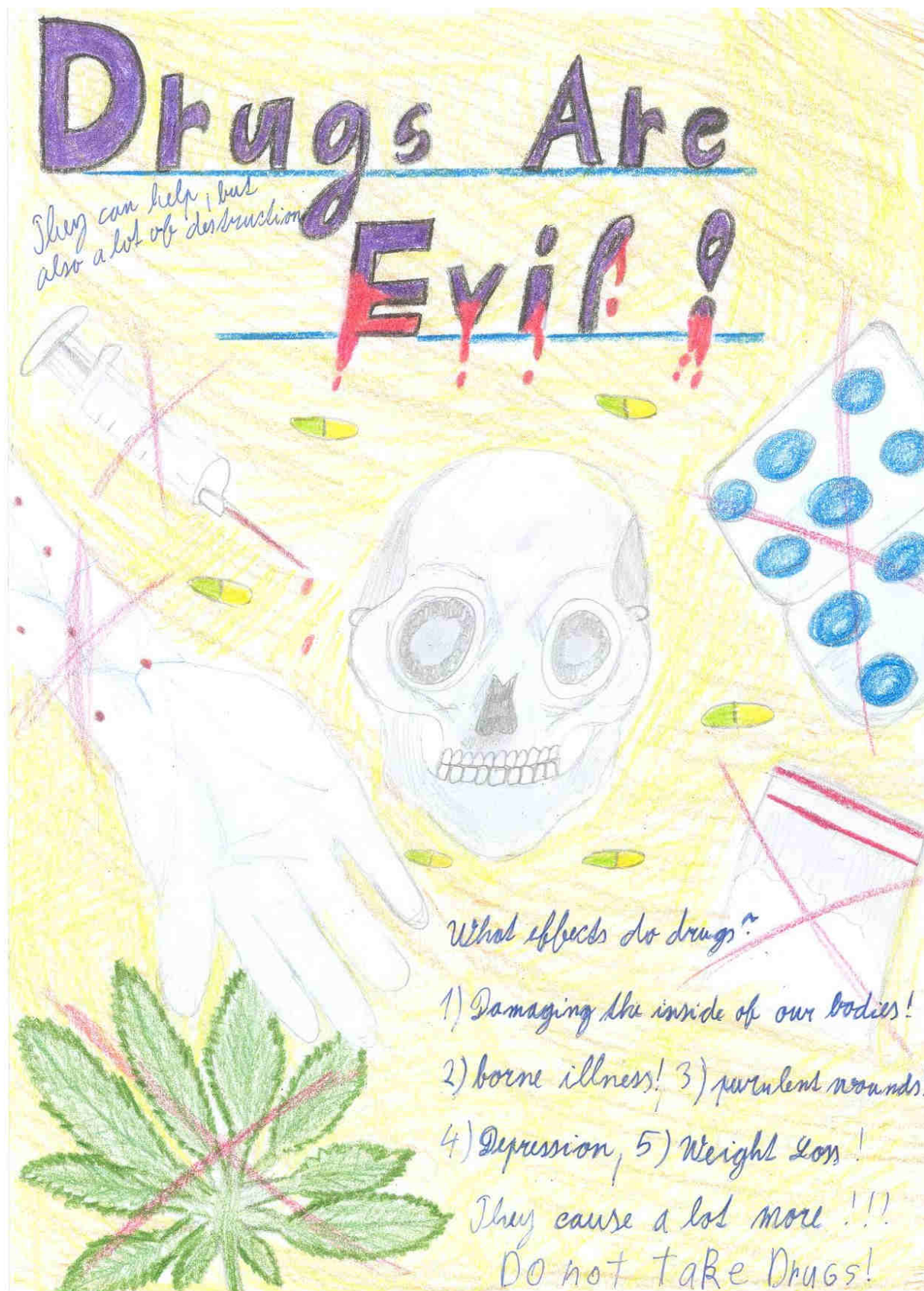
Obrovskou radost z pohybu, hlavně když běžím přírodou. Podívám se na krásná místa, která znám, ale i nová, poznám spoustu nových lidí. To, že se na většině fotek stále usmívám i po 100 kilometrech, myslím mluvím za vše. Já si to vážně užívám, jinak bych to přece nedělala.

na fotu z rod. archivu - 1. ze závodu, 2. terén, kudy se běželo, 3. p. učitelka jako 1. žena a vítěz celého závodu

skyrunning-je běh nesnadným terénem s velkým převýšením (pozn.redakce)

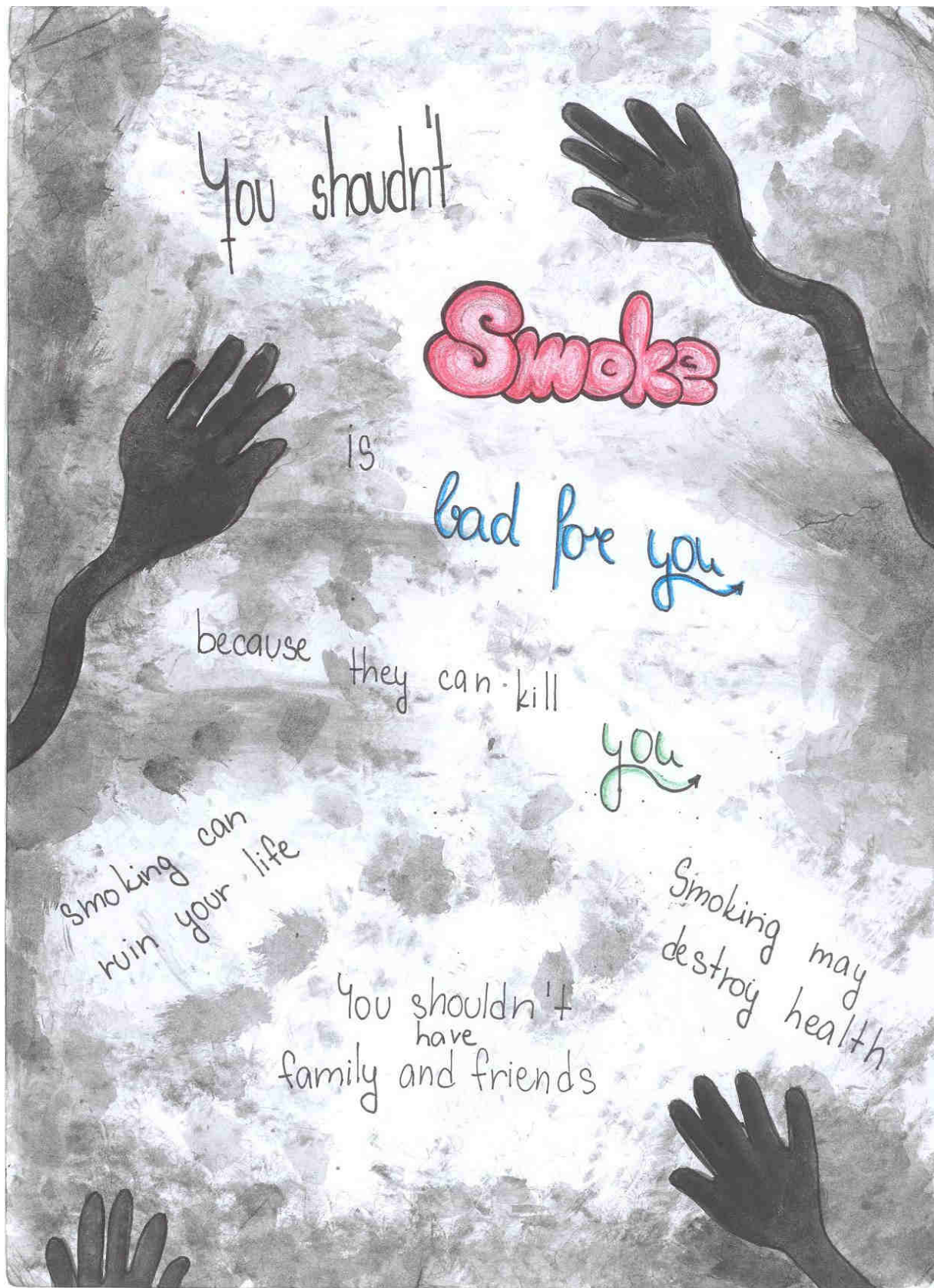
Myslíme si...

Zdenka Divišková 8.A

Myslíme si...

Emá Phamová Thi Phuong Anh 8.A

Myslíme si...

Zákaz používání pomlázek!

Našich tradic se držíme už dlouho. Ať jsou Vánoce, Dušičky nebo Velikonoce. Tak proč bychom se jich teď měli vzdát?

Tato informace pobouřila už většinu slovanských národů. I v České republice se konaly dvě velké demonstrace, a to na náměstí Republiky a na Václavském náměstí. Evropská unie totiž nejen zakázala používání pomlázek na Velikonoce, ale vyhlásila i velkou pokutu, pokud bude tento zákon porušen. EU toto oznámila se slovy, že ženy se nemají bít celoročně, Velikonoce nevyjímajíc. A tak budete, kluci, letos jen říkat básničky, ale pomlázkou si nezašleháte. A pokud ano, můžete zaplatit pokutu za ublížení na zdraví až 20 000 Kč. No, vám se to líbí? Mně teda vůbec ne! Proti tomuto zákonu protestujeme, takže pokud chcete tuto malou demonstraci podpořit, přijďte 1.4.2016 ve 25 hodin před radnici. My si naše tradice vzít nenecháme!

Honza

Perličky

Oděvy v gotice byly dřevěné, ale jinak vzdušné a lehké.

Přirozený přírůstek obyvatelstva je, když má například kráva tele.

Anténa - tak se jmenovala řecká bohyně moudrosti.

Římské obyvatelstvo se dělilo na patricije, otroky a plejboje.

ČR se dělí na Čechy, Moravu a Slezinu.

Vyjmenuj skupiny měkkýšů. Plíce, játra, srdce.

Kdo byl náš první prezident? Karel IV.

V divadle se hrály komedie, tragédie a drogerie.

Největší šlacha na těle je Eiffelova.

Vědomosti vaší dcery se rovnají nule. Pro postup do dalšího ročníku je třeba, aby je minimálně zdvojnásobila.

Řecká divadla se stavěla v příkopě.

Svatojánská muška je elektrická blecha.

Angličané přebrodili La Manche.

Učitel národů byl Jan Kolumbus.

Na stavbě bude 4,31 dělníků.

Puzzlík

12. ročník

Redakce 2015/2016

Grafička:

Blanka Pavelková

Redaktoři:

Tereza Švarcová (Švarcka) 9.A

Lucie Kubelková (Lucy) 9.B

Marek Čejka (Marek) 8.A

Jan Bug (Honza) 8.A

Kamila Holá (Kamča) 8.A

Matěj Drahota ((Nehete) 8.A

Tomáš Chlubna (Jonáš) 7.A

Márinka Nehasilová 7.A

Šéfredaktorka:

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho

Kouřim, náklad 100 výtisků

pro žáky a pedagogy školy.

Časopis k nahlédnutí na městské

vývěsce na poště a na stránkách

školy www.zsk.cz

